॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य संतंत्या अविंच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुंष्क्ररा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्तें देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदांग्नेयीस्तेनांग्नेया यत्रिष्टभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूप्रमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्मांद्यद्रियंङ्वायुः॥१॥

वातिं तृद्रियंङ्कःग्निर्दहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वंते स्यादुन्मांद्येद्यजंमानो नियुत्वंते भवति यजंमानस्यानंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समंवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयति प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणिं पशूनाम्प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत्॥२॥

प्शव उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः॥३

इयाद्यद्वांयव्यः पशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापृत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपाल्स्तेनं वैश्वानरान्नेत्यांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपिति दीक्षिष्यमांणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चा रंभते-ऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः पर्मो यदांग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपंति देवतांः॥४॥

प्वोभयतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्द्धे पुरोडाशेन वै देवा अमुष्मिल्लाँक आर्ध्वं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिल्लाँक ऋंध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋंध्रोति यद्ष्टाकपालस्तेनांग्रेयो यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धै यः कामयेतास्मिल्लाँक ऋंध्रयामिति स च्रं कुर्वीताग्नेर्धृतं विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात्॥५॥ चुरुः कार्यौऽस्मिन्नेव लोक ऋष्नोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथों अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निवंपेत्संवथ्सरो वा अग्निवेश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा॥६॥

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुवमवं रुन्छे त्रीण्येतानिं ह्वी १ षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥७॥

यद्भियंङ्ग्युर्यन्त्रंश्रुणस्तद्य्योर्न्वंपति देवतास्तरसांदाखाष्टात्रिरंशचाशामा—[१]
प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वत्ताभ्यः पुनः
सम्भवितुं नाशंक्रोत्सौऽब्रवीद्ध्यवदिथ्स यो मेतः पुनः
संचिनवदिति तं देवाः समचिन्वन्ततो वै त आधुंवन्
यथ्समचिन्वन्तचित्यंस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वान्तिः चिनुत
ऋक्षोत्येव कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुरिग्ववान्॥८॥

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पश्मानंसानीति वा अग्निः॥९॥

चीयते पशुमानेव भेवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्त्रयः प्रत्यश्च आत्मा संप्तम एतावंन्त एवेनंम्मुष्मिं ह्याँक उपं जीवन्ति प्रजापंतिर्ग्निमंचिकीषत् तम्पृंथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चेष्यसेति मा धक्ष्यति सा त्वांतिद्द्यमाना वि धंविष्ये॥१०॥

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथाँ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमाम्भ्यंमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपाधत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीद॥११॥

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धृत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत्

प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्तः संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यम्प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छत्तं त्रीण्यहांन्यिबभरुस्तेनं॥१२॥

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि श्यतं च तस्माँ त्र्यहम्भार्यः प्रेव जांयते तात्रुद्रा अंब्रुवन्त्र यूयमं जिनद्वं वयम्प्र जांयामहा इति त र रुद्रेभ्यः प्रायंच्छुन्त र षडहाँ न्यिबभरुस्ते न त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि श्यतं च तस्माँ त्षड्हम्भार्यः प्रेव जांयते तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमं जिनद्वं वयम्॥१३॥

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वादशाहाँन्यिबभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि॰शतं च तस्मांद्वादशाहम्भार्यः प्रेव जांयते तेनैव ते सहस्रंमसृजन्तोखा॰ संहस्रत्मीं य एवमुख्य॰ साह्स्रं वेद प्र सहस्रं पुशूनांप्रोति॥१४॥

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयत् तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भृवा सींद् तेन तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनद्वं वयश्चंत्वारिर्श्यचं॥२॥॥———[२] यजुंषा वा एषा ऋियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते

यदुखा सा वा एषेतर्हिं यातयाँम्री सा न पुनेः प्रयुज्येत्यांहुरग्नें युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देंवहूतंमा इत्युखायाँ जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युंक्कें तेनायांतयाम्री यो वा अग्निं योग आगंते युनित्ते युक्कें युंक्कानेष्वग्नै॥१५॥

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इद्याहैष वा अग्नेर्योगस्ते नैवेनं युनक्ति युङ्के युं आनेषं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यं ङ्का श्रेशंतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयं सां वा एष प्रतिमयां चीयते यदग्निर्यन्त्रं चिनुयात् पृष्टित एनमाहंतय ऋच्छे युर्यदंत्तानं न पतिंतु शक्नुयादसंवर्गे उस्य स्यात्प्राचीनं मुत्तानम्॥१६॥

पुरुष्शीर्षमुपं दधाति मुख्त एवैन्माहृतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुव्ग्याँऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान हि चक्षुः समृंद्धौ देवासुराः संयंत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वांमभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतों वामभृत्त्वं यद्वांमभृतंमुपदधांति वाममेव तया वसु यर्जमानो भ्रातृंव्यस्य वृद्धेः हिरंण्यमूर्भी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिंर्वामं ज्योतिंषेवास्य ज्योतिंर्वामं वृंङ्के द्वियजुर्भवित् प्रतिष्ठित्ये॥१७॥

युआनेष्वग्रे प्राचीनमुत्तानं वांमुभृत्अतुर्वि १शितश्च॥॥————[३]

आपो वर्रणस्य पत्नंय आस्नता अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तद्यिमंभवद्यद्वितीयंम्प्रापंतृत्तद्सा-वंभवद्यं वे विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रतिं तिष्ठित् तत्प्र जांयते ता ओषंधयः॥१८॥

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्में समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायां- मन्या १ रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम्॥१९॥

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं ह्याँके भवित् यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्याँके भवित् चित्तिं जुहोमि मनंसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौँत्रा ऋतावृधंः समुद्रस्यं वयुनंस्य पत्मं अहोमिं विश्वकं मणे विश्वाहामंर्त्यः हविरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति॥२०॥

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनृते सशीर्षामुष्मिंश्लोंके भविति य पृवं वेदं सुवर्गाय वा पृष लोकार्यं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽस्वर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यांऽग्निश्चितिमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्वि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृज्ञिना च मर्तान्नाये चं नः स्वप्त्यायं देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चेमेनं चिनृते सुवर्ग्यांऽस्य भवति॥२१॥

ओर्षधयः कञ्जूहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥४॥॥———[४]

विश्वकंमां दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमंः प्रजापंती रुद्रो वर्रुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नंः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नमं एता वै देवतां एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्यंपद्धांति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं एव देवतांभ्यो नमंस्करोति ब्रह्मवादिनंः॥२२॥

वदन्त्युग्नौ ग्राम्यान्पश्नम्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयति किं तत् उच्छि १ षतीति यिद्धिरण्येष्टका उपदधाँत्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतेनैव ग्राम्येभ्यंः पृश्भ्यों भेषुजं करोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमाः स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनैव प्राणः समर्धयति व्यन्यात्॥२३॥

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान र समर्धयत्यपाँन्यातृतीयांमुष् समर्धयत्यथाँ प्राणेरेवेन र सिनिन्द्वे भूर्भुवः सुविरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा पृताभिः खलु वे व्याहृतीभिः प्रजापंतिः प्राजायत् यदेताभिर्व्याहृतीभिः स्वयमातृण्णा उपदधांतीमानेव लोकानुंप्धायेषु॥२४॥

लोकेष्वधि प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षुंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा रसन्तेन पतितुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपादधत् तेनं सर्वतंश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधांति सर्वतंश्चक्षुषेव तदग्निना यजंमानः सुवर्गं लोकमंति॥२५॥ अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंम्गि दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वेवेनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्यांह् समिन्छ एवैनंमग्निवृंत्राणि जङ्घनदित्यांह् समिंछ एवास्मिन्निन्द्रियं दंधात्युग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहार् रूपाणि॥२६॥

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाहाः रूपणि रुन्छे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्याद्यातयांम्रीर्न्या इष्टंका अयांतयाम्री लोकम्पृणेत्येंन्द्राग्नी हि बांर्हस्पृत्येतिं ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृह्स्पितिश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकम्पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अस्य सूदंदोहसः॥२७॥

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्जयं इत्याहात्रं वै पृश्चत्रमेवावं रुन्द्धेऽकी वा अग्निरुकी-ऽत्रमत्रमेवावं रुन्द्धे जन्मं देवानां विशिस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्याहिमानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठिति तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥२८॥

र्षणणि सूर्वदोहस्सतया पोर्डश च॥६॥॥———[६]
सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निर्वन्नं एकाद्शिनी
रगावेकाद्रशिनीम्पन्याद्रनेणैनः

यद्ग्रावेकाद्शिनीं मिन्याद्वज्रेणेन र सुवर्गा ह्यो का-दन्तर्दध्याद्यन्न मिनुयाध्स्वरुंभिः पृशून्व्यर्धयेदेकयूपिमिनोति नैनं वज्रेण सुवर्गा ह्यो कार्दन्तर्दधांति न स्वरुंभिः पृशून्व्यर्धयति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणध्यते यौ-ऽग्निं चिन्वन्नधिकामंत्यैन्द्रिया॥ २९॥

ऋचाक्रमंणम्प्रतिष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं ति्स्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यौऽग्निं चिंनुतैं-ऽग्निं चित्वा तिंसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः॥३०॥

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण् नमंस्करोमि यत्तें रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्ते रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नमंस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत्॥३१॥

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदुवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्ते रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथाँ व्याघ्रः ऋदस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि संचितमेतरुपं तिष्ठते नमस्कारेरेवैन र शमयित येंऽग्नयंः॥३२॥

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णो जीवातंवे स्व। आपं त्वाग्ने मन्सापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥३३॥

कुन्द्रिया पुर उत्तराद्धनुस्तद्ग्रयं आहाष्टौ चं॥७॥॥————[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति
बददशन्तराभ्यां प्रथावोज्नं एवास्मिन्दधात्यतस्थारां नायनियेन

बृहद्रथन्तराभ्यां पृक्षावोजं पृवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियंन् पुच्छंमृतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं पृवास्मिन्दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सौं-ऽस्माथ्सृष्टः पराङ्केत्तं वारवन्तीयंनावारयत् तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छौतस्यं श्यैतत्वम्॥३४॥

यद्वांरवन्तीयंनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णांग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रेष्टुंभेन छन्दसेन्द्रंण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि॥३५॥

जागंतेन छन्दंसा सिवत्रा देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छुमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुंष्टुभेन् छन्दंसा मित्रावर्रुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पृक्षेणाग्नेः पृक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन् छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठेनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिंश्लौंक भविति यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिंश्लौंक भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिंश्लौंक भविति

य एवं वेदं॥३६॥

श्येत्तवं प्रतिच्यां त्वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चिन्ते ह्यविरंशितश्चाटामा—[८] अग्नं उद्धे या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त् उप जीवंन्तो भूयास्माग्नं दुध्र गह्य किश्शिल वन्य या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतेंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव

नामं प्रथमो दुधः॥३७॥
द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः कि श्रीलश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजंमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयंनैवनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वाङ्मं आसन्नसोः प्राणों ऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः श्रोत्रंम्बाहुवोर्बलं मूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गांनि तृनूः॥३८॥

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप वा प्तस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंते यो रुद्रो अग्नौ यो अप्स य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा ह्विर्भागाः॥३९॥

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यज्ञंषा चरमायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेनैवैन शमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यैतद्ग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तांत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदंक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वैद्वैः पश्चात्पान्तु चुतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरुतः पातु॥४०॥

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्तां चोपरिष्ठाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षिति यथ्संचितमाज्येन प्रोक्षिति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥४१॥

दुध्रस्तुनूर्ह्विर्भागाः पातु द्वात्रिर्श्यच॥९॥॥———[९]

स्मीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरसितो रिक्षिता यश्चािधंपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भं दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधिंपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते॥४२॥

सोमोऽधिंपतिः स्वजोंऽवस्थावा नामास्युदींची

दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमोऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं॥४३॥

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित १ रक्षिन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सिल्लो निल्म्पा नाम॥४४॥

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरों व इषेवः सगरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषेवो गह्वंरोऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषेवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः॥४५॥

अन्नं व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों

मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भं दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति द्धा मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद् इतिं॥४६॥

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीमक्ष् स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरिरस्य मध्यैं। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रियक्ष सदंन्मा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तम्पराभवंन्तं यजमानोऽन परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूक्षः॥४७॥

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्नींणाति स एनम्मीतः प्रींणाति वसींयान्भवति॥४८॥

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लूक्षो

वसीयान्भवति॥10॥॥———[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गवयः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धौः शिश्शुमारो हिमवंतो हस्ती॥४९॥

इन्द्रायाष्ट्रविर्श्यतिः॥11॥॥———[११] मयुः प्रांजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषद२शस्ते धातुः

म् पु. प्राठापुरव कुला हलाद्या पृष्टूर्यस्त पातुः सरंस्वत्यै शारिः श्येता पुंरुषवाख्सरंस्वते शुकंः श्येतः पुंरुषवागारण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौश्चः॥५०॥

म्युष्वयंविर्शतिः॥12॥॥————[१२] अपां नम्ने ज्वाषो नाुको मक्तरः कुलीकयुस्तेऽकूपारस्य

वाचे पैंज्ञराजो भगांय कुषीतंक आती वांह्सो दर्विदा ते वायव्यां दिग्भ्यश्चं ऋवाकः॥५१॥

अपामेकान्नविर्शितः॥13॥॥——[१३]
बलायाजगुर आखुः सृजया श्यण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवे-

ऽसितो मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते

-[१५]

त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥५२॥

पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कालंका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यह्ने कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंंऽर्यम्णे धातुः कंत्कटः॥५३॥

सौरी बुलाकश्यों मृयूरेः श्येनस्ते गेन्ध्र्वाणां वसूनां कृपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुण्डुणाची गोलित्तिका ता अप्सरसामरण्याय सृमरः॥५४॥

पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्वस्तेऽनुंमत्या अन्यवापौ-ऽर्धमासानौम्मासां कृश्यपः क्वयिः कुटर्रुद्दात्यौहस्ते सिनीवाल्ये बृह्स्पत्तेये शित्पुटः॥५॥

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कृपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥५६॥

बलांय पुरुषमृगः सौरी पृंष्तः शकाष्टादंशाष्टादंश॥14-18॥॥———[१८]

रुरू रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शर्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रक्षुः कृष्णः श्वा चंतुरक्षो गर्दभस्त इंतरजनानांमग्रये धृङ्क्षां॥५७॥

रुर्फविं ४ श्रातिः॥19॥॥——[१९]

अलज आँन्तिरक्ष उद्रो मृद्गुः प्रवस्तेऽपामिदित्यै ह॰स्साचिरिन्द्राण्यै कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वाँर्ध्राणसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥५८॥

सुपूर्णः पार्जुन्यो हुरूसो वृको वृषद्रशस्त ऐन्द्रा

अपामुद्रौऽर्यम्णे लोपाशः सि॰्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते मंहेन्द्राय कामांय परस्वान्॥५९॥

अलुजः सुंपूर्णोऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥२१॥॥————[२१]

आग्नेयः कृष्णग्नीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वं:॥६०॥

आ्रुयेयो द्वाविर्शितः॥22॥॥———[२२]

अश्वंस्तूपरो गोंमृगस्ते प्रांजापृत्या आँग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोंमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृंषोद्रः सौर्यो बलक्षः पेर्त्वः॥६१॥

अश्वष्योडंश॥23॥॥———[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्गान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ पि्शंगौ तूप्रौ मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोंऽजः सांरस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वं:॥६२॥

अम्रयोऽनींकवते द्वावि १ शतिः॥24॥॥———[२४]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/